

Domme, der ere sælbede, dog vil komme til ikke saa lidt at forandre sin Mening om de Betingelser, hvorunder den omtalte Concession er givet. Jeg skal tilføje, at jeg finder den af Fleertallet foreslaaede Bane uhensigtsmæssig, fordi den mere sigter hen til en Fremtid, end er beregnet paa de nuværende Forhold og deres Udvikling; den sigter mere paa at forvandle Silleborg og Viborg til store Handelspladser end til at udvikle de naturlige Forhold; dens Rentabilitet afhænger af en formodet, en forudsat Production, som, naaget den vel for den Enkelste er forholdsvis ikke ubetydelig, dog ingenlunde har nogen stor Betydning i Forhold til de Drosselser, hvorom der her er Tale; den tilføjesetter Hensynet til Vigtigheden af paa den letteste og bekvemteste Maade at samle alle Landsdele; — jeg er fuldkommen enig i, at man aldeles ikke skal stræmme fra at gaae ned mod Syd med sin Jernbane, og at det ikke kan være Andet, end at vi maae gaae derud, men desuagtet maae vi ikke tabe af Sigte, at vi ved Jernbanen ogsaa bør søge saameget som muligt at samle hele Staten, og det Hensyn overseer den —, og endelig tilføjesætter den de Hensyn, der ere gjorte gjældende af Landets Forsvarsvæsen; jeg maa angaaende det sidste Punkt bemærke, at det virkelig ikke kan nytte Noget, at man vil møde i Felten med Distinctionen imellem fælles og særlige Sager; det gjælder, som den ærede Rigsdagsmænd for Holbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning) godt veed, ikke i Felten, og den Afkillelse vil der slet ikke komme til nogen Anvendelse. Seet fra Forsvarsvæsenets Standpunkt, gjælder det aldeles ikke netop om en Linie til Fredericia, men det gjælder om, ikke at føre en Bane igjennem Sylland paa anden Maade end igjennem Fredericia; thi naar Banen blev lagt en anden Vej, vilde den for en Tjende meget let afgive Midlet til omgaaende Bevægelser. Det falder af sig selv, at jeg ikke skal tillægge mig nogen afgjørende Mening med Hensyn til dette Spørgsmaal, men man kan dog vistnok ikke være i Tvivl om, at det vilde være irigtigt, ved Afgjørelsen af Landets store og vigtige Anliggender, ikke at tage alle Hensyn, og altsaa ogsaa Hensyn til Forsvarsvæsenet. Spørgsmaalet er om omhyggeligt at afveie de forskjellige Hen-

syn mod hinanden, og denne Afveien er jo netop det, som er Diemedet med den Bestemmelse i Forfatningen, at alle Love skulle foretages i Geheimestatsraadet.

Schovelin: Det ærede Thing er vistnok træt af disse Forhandlinger, og jeg skal derfor ogsaa indskrænke mig til med saa Ord at oplyse, hvorledes jeg er kommen til den Sum af 6 Millioner, der er opført i Mindretallets Forslag som den Sum, vi meente at burde indrømme Regjeringen, naar der skulde være Spørgsmaal om, virkelig at gjenneføre en Forandring af Concessionen paa den foreslaaede Maade. Ifølge Concessionen er Entreprenøren pligtig til at bygge Banen og at levere Driftsmateriel; naar Forandringen foregaaer, skal han alene bygge Banen, og Forstjellen er altsaa Værdien af Driftsmateriellet. Prisen paa dette Materiel er høit anslaaet 900,000 Rb.; trækker man disse 900,000 Rb. fra de 8 Millioner, saa bliver der endnu 7,100,000 Rb. tilbage, og naar vi nu have foreslaaet 6 Millioner, saa have vi alene af Hensyn til Differentien mellem Coursen paa garanterede Actier og kongelige Obligationer gjort et Afslag af 1,100,000 Rb. Et større Afslag have vi ikke troet at burde gjøre, naar man vil blive indenfor Grændsen af det, der skulde være brugbart, og jeg maa bede erindret, at vi bestandig ere gaaede ud fra, ikke at ville sætte mindre Summer, end vi antog Regjeringen kunde komme igjennem med. Det forstaaer sig af sig selv, at dersom Regjeringen erklærer, at den kan komme igjennem med en mindre Sum, saa ville vi gaae ind derpaa, men vi have ikke turdet foreslaae Saadant.

Sagd: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det er gaaet mig idag, som det ofte er gaaet mig, naar jeg har hørt de ærede Rigsdagsmænd for Mariager (M. Hage) og for Holbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg, medens jeg har hørt paa deres Foredrag, har følt mig saa paavirket af den hele Maade, hvorpaa de kunde fremstille og bevise, hvad de ønskede at bevise, at jeg uvilkaarligt har ønsket, at jeg engang, naar jeg havde en Sag, som laa mig rigtig paa Hjerte, kunde faae en af dem til at